ຫາບາກຸກ (ຮາບາກຸກ)

ໃຈຄວາມສຳຄັນ ພົ້ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ໑:໑໓

ຈຳນວນບົດ ໓ ບົດ

ເຣື່ອງເກີດຂຶ້ນແຕ່ປີ ໖໑໐ ຈົນເຖິງ ປີ ໖໐໐ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ປະຈຳປູ່ທີ່ ຢູດາ

ຈັກກະພັດທີ່ມີອຳນາດ ບາບີໂລນ

ສມັຍດຽວກັນກັບ ເຢເຣມີແລະດານຽນ (໑ ກະສັດບົດທີ ໒໔–໒໕)

ຜູ້ທຳນວາຍຄົນທີ ໑໑

໑. ວ່າດ້ວຍເນື້ອຄວາມ

ໜັງສື ຫາບາກຸກ ເປັນ ເໝືອນຄຳສົນທະນາ ຣະຫວ່າງ ພຣະເຈົ້າກັບ ຫາບາກຸກ. ຫາບາກຸກມີຄວາມສົນໃຈການອະທັມຂອງພວກແຫ່ງຕົນຫລາຍ. ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ເຫັນດີທີ່ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ຊາວການເດີລອນພວກ ຂອງພຣະອົງ. ເຣື່ອງຢໍ້ມີປາກົດດັ່ງນີ້

໑. ຫາບາກຸກສົນໃຈການອະທັມຂອງພວກຢູດາ ໑:໑–໔

໒. ພຣະເຈົ້າຊົງບອກວ່າ "ຈະໃຊ້ຊາວການເດີສອນພວກເຂົາ ໑:໕–໑໑

໓. ຫາບາກຸກບໍ່ເຫັນດີ ເພາະຄົນພວກນັ້ນ ບໍ່ຊອບທັມຫລາຍກວ່າ ພວກຢູດາ ໑:໑໒ ໑໗

໔. ຫາບາກຸກລໍຖ້າຄຳຕອບ ໒:໑–໓

໕. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ ພວກຢູດາຈະຖືກໂທດເພາະດ້ວຍບາບກັມຂອງພວກເຂົາເອງ. ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຊາວການເດທຳລາຍພວກເຂົາ ໒:໔–໒໐ ຍ້ອນການນັ້ນ ເຮົາຈະທຳລາຍຊາວການເດອີກ

໖. ຫາບາກຸກໄດ້ເຂົ້າໃຈ, ແລ້ວຈຶ່ງຕອບດ້ວຍຄຳນ້ອມເຫັນຢ່າງດີ

໖. ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ

໑. ຄຳວ່າ "ຄົນຊອບທັມຈະດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ" ໄດ້ຂຽນໄວ້ເຖິງສາມເທື່ອໃນພຣະຄັມພີໃໝ່ຄືໃນ ໂລມ ໑:໑໗ ຄາລາຊີ ໓:໑໑ ເຮັບເຣີ ໑໐.໓໘ ຈຶ່ງເປັນຫລັກຄຳສອນອັນສຳຄັນຂອງທ່ານໄປໂລ

໒. ຄຳວ່າ "ແຜ່ນດິນໂລກຈັກເຕັມໄປດ້ວຍການຮູ້ຈັກພຣະເຢໂຮວາ" ໒:໑໔ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ໄປຂ່າວປະກາດມີກຳລັງໃຈດີຂຶ້ນ

໓. ຫາບາກຸກ ມີຄວາມຍິນດີ ໃນ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພົ້ນຂອງເພິ່ນ ໓:໑໘

ຈ. ການແບ່ງເປັນພາກ

ພາກທີ ໑ ການສົນທະນາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຮາບາກຸກ
ບົດ ໑-໒

ພາກທີ ໒ ຄຳອ້ອນວອນຂອງຮາບາກຸກ ບົດ ໓